

Arrest

nr. 52 343 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 juli 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 1 december 2008 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie.

1.2. Op 11 mei 2009 werd verzoeker ingeschreven in het bevolkingsregister en werd hem een identiteitskaart voor vreemdelingen afgegeven (C-kaart).

1.3. Op 13 juli 2010 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (N.A.K.), (...), van Ghanese nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Artikel 42 quater §1,4 ° van de wet van 15.12.1980

De verklaring van wettelijke samenwoning, afgesloten op 01.12.2008, werd in onderlinge overeenkomst stopgezet op 14.01.2010.

Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene op 11.05.2009 ten onrechte werd ingeschreven in het Bevolkingsregister met een C-kaart; hij diende toen ingeschreven te worden in het Vreemdelingenregister met een F-kaart."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"SCHENDING VAN ARTIKEL 16,17,18 & 20 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN, Schending VAN ARTIKEL 30 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 8 OKTOBER 1981 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN EN SCHENDING VAN DE MOTIVERINGSPLICHT, HET RECHTSZEKERHEIDSBEGINSEL EN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL ALS ALGEMENE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR.

Verzoeker werd op 11 mei 2009 ingeschreven in het bevolkingsregister en verkreeg een elektronische vreemdelingenkaart C, die geldig was tot 10 mei 2014. De staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde zijn op geen enkel ogenblik overgegaan tot de intrekking of de vervanging van deze elektronische vreemdelingenkaart C. Het is slechts wanneer verzoeker verhuist naar een ander adres en zich laat inschrijven op zijn huidige adres te Geel. Dolenstraat 11 - nadat de (wettelijke) samenwoning met zijn partner was beëindigd - dat hem de thans bestreden beslissing wordt betekend. De elektronische vreemdelingenkaart C wordt afgegeven aan de in het Rijk gevestigde vreemdelingen. Op basis van de afgifte van dit verblijfsdocument mocht verzoeker ervan uitgaan dat hij gevestigd was in België, en dat geen voorwaarden waren gekoppeld aan zijn verblijf in België. Alleszins erkende tegenpartij door de afgifte van de elektronische vreemdelingenkaart C een verblijfsrecht van verzoeker dat niet aan het verder bestaan van de (wettelijke) samenwoning was gekoppeld. Bovendien was de verblijfskaart geldig tot 10 mei 2014. Door dit verblijfsrecht te beëindigen schendt de bestreden beslissing artikelen 16, 17, 18 en 20 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna vermeld als Vreemdelingenwet'), aangezien de bestreden beslissing zich niet beroept op de in de wet voorziene redenen tot beëindiging van het verblijfsrecht van een in het Rijk gevestigde vreemdeling, en in het bijzonder deze voorzien in artikel 18, § 2 en 20 van de Vreemdelingenwet. Het verblijfsrecht van een in het Rijk gevestigde vreemdeling kan niet worden beëindigd op basis van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet. Er is dan ook geen rechtsgrond om het verblijfsrecht van verzoeker te beëindigen. Elke administratieve beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte aanvaardbaar zijn en feitelijk juist zijn. Aangezien de motivering in rechte niet correct is, is de beslissing niet afdoende gemotiveerd. Bovendien gaat het niet op om een eerder verleend verblijfsrecht af te doen als een administratieve vergissing, zeker niet wanneer de administratieve overheid deze vermeende 'vergissing' niet binnen afzienbare tijd heeft gecorrigeerd. Aldus gaat de overweging dat verzoeker ten onrechte werd ingeschreven in het bevolkingsregister en dat het verblijfsrecht zou kunnen beëindigd worden in toepassing van artikel 42quater Vreemdelingenwet, niet op. Opdat aan de motiveringsplicht wordt voldaan, dienen de motieven kenbaar, juist en draagkrachtig te zijn en de beslissing effectief rechtens te kunnen dragen en verantwoorden. De ingeroepen motieven moeten in feite en in rechte aanwezig zijn, pertinent zijn en de beslissing kunnen verantwoorden. Dit is, zoals hierboven aangetoond, niet geval.

'Op grond van de rechtszekerheidsnorm wordt aanvaard dat de stabiliteit van definitief gevestigde individuele rechtssituaties en rechtsverhoudingen wordt gewaarborgd, ook al zijn ze gegrondvest op onregelmatige administratieve rechtshandelingen. Na verloop van tijd worden de rechtssituaties en rechtsverhoudingen onaantastbaar. Dit wordt verantwoord in hoofde van het bestuur door de

overweging dat het algemeen belang ermee is gediend dat beslissingen vrij snel onaantastbaar worden. In hoofde van de burger roept de rechtszekerheidsnorm op tot het vredige bezit van het door hem bekopen voordeel.'

Door het bevel om het grondgebied te verlaten wordt de rechtszekerheid die verzoeker had bekomen door de vestiging, erkend door de inschrijving in het bevolkingsregister en de afgifte van een elektronische vreemdelingenkaart C volledig geschonden. Het weze trouwens opgemerkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven maar liefst meer dan 14 maanden na het afleveren van de elektronische vreemdelingenkaart C. (toevoeging in de repliekmemoë: Verzoeker verkreeg de elektronische vreemdelingenkaart C op 11 mei 2009. Slechts op 20 juli 2010 werd hem ter kennis gebracht dat deze elektronische vreemdelingenkaart hem ten onrechte betekend zou zijn). Zelfs al zou de machtiging onregelmatig zijn verleend - quod non in casu, laten de zorgvuldigheidsnorm en de rechtszekerheidsnorm niet toe 14 maanden later hierop terug te komen."

2.2. De verwerende partij doet het volgende gelden:

"Aangezien verzoeker als enig middel opwerpt: Schending van artikel 16. 1 18 en 20 van de wet van 15.12.1980. schending van artikel 30 van het KB. van 8.10.1981. schending van de motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Ter ondersteuning van zijn enig middel houdt verzoeker voor dat hem een C-kaart werd afgeleverd op 11.5.2009 en dat zijn verblijfsrecht niet kon worden beëindigd overeenkomstig artikel 42 quater Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St.. nr. 101.624 van 7 december 2001). In de bestreden beslissing wordt het volgende vermeld: 'Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene op 11.05.2009 ten onrechte werd ingeschreven in het bevolkingsregister met een C-kaart . Hij diende toen ingeschreven te worden in het vreemdelingenregister met een F-kaart.' Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed. Het loutere feit dat omwille van een materiële vergissing aan verzoeker een C-kaart i.p.v. een F-kaart werd afgeleverd, maakt uiteraard niet dat aan verzoekers verblijf geen einde kan worden gesteld. Immers, de C-kaart werd zonder rechtsgrond afgeleverd. Artikel 52, §4 van het K.B. van 8.10.1981 bepaalt:

'§4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in §1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie "overeenkomstig het model van bijlage 9 af".

Verzoeker had dus een F-kaart moeten krijgen. Deze vergissing wordt rechtgezet in de beslissing dd. 13.7.2010. Verzoeker toont overigens niet aan dat hij (nog) voldoet aan de voorwaarden van artikel 40 bis van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid oordeelde dat verzoekers verblijfsrecht diende te worden beëindigd. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus. Gelet op het voorgaande is de verwerende partij dan ook de mening toegedaan dat verzoekers enig middel niet kan worden aangenomen."

2.3. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. Opdebeek en M. Van Damme (eds.), Beginselen van behoorlijk bestuur, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349).

Op 11 mei 2009 werd verzoeker ingeschreven in het bevolkingsregister en werd hem een identiteitskaart voor vreemdelingen afgegeven (C-kaart). Op 13 juli 2010, zijnde 14 maanden later, werd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de bestreden beslissing genomen

houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. In de bestreden beslissing wordt het volgende vermeld: *“Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene op 11.05.2009 ten onrechte werd ingeschreven in het bevolkingsregister met een C-kaart. Hij diende toen ingeschreven te worden in het vreemdelingenregister met een F-kaart.”*

De verwerende partij geeft zelf toe dat zij een vergissing beging door verzoeker op 11 mei 2009 in te schrijven in het bevolkingsregister. Zij tracht deze vergissing recht te zetten door verzoekers intussen onaantastbaar geworden vestiging in te trekken met een bijlage 21. Verzoeker heeft nooit een F-kaart gehad. Verzoeker betoogt dat “Het verblijfsrecht van een in het Rijk gevestigde vreemdeling niet (kan) worden beëindigd op basis van artikel 42quater van de Vreemdelingenwet”. De verwerende partij kon zich niet beroepen op artikel 42 quater §1,4° van de Vreemdelingenwet om de vestiging van verzoeker in te trekken. De bestreden beslissing schendt het rechtszekerheidsbeginsel. Het middel is in de aangegeven mate gerond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 juli 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC